

PRENUMERATA.

Rocznie 48 Mk., Kr. 90
półrocznie 24 Mk., Kr. 48
kwartalnie 12 Mk., Ko-
ron 24.

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ.
WYCHODZI CODZIENNIE Z WYJĄTKIEM NIEDZIEL I ŚWIAT.

OGŁOSZENIA.

Cena za wiersz drobne-
go pisma (petit) po tek-
ście 1 mk.
Kolumna 6 lamów.
Numer pojedynczy
20 fenigów.

Redakcja i Administracja: Miodowa № 20.

Redakcja otwarta od 9—3 p. p.

Redaktor przyjmuje od 1—2 p. p.

Telef. red. 44-05. Telef. admin. 44-50.

DZIAŁ URZĘDOWY.

PRZEPISY

o składaniu zgłoszeń o patenty na wynalazki,

wydane przez Urząd Patentowy Rzeczypospolitej Polskiej na mocy Dekretu o patentach na wynalazki z dnia 4 lutego 1919 r. (Dziennik Praw Nr. 13 z 1919 r., poz. 137, Art. 8).

I. PODANIA.

§ 1. Zgłaszanie patentów odbywa się w formie podania na piśmie z dołączeniem wszystkich niezbędnych załączników. Na każdy wynalazek winno być złożone oddzielne podanie.

§ 2. Podanie, złożone w Urzędzie Patentowym (Warszawa, Królewska 23) w języku polskim, winno zawierać:

- a) datę podania;
- b) imię i nazwisko patentu, względnie nazwę firmy, o ile jest zarejestrowana w rejestrze handlowym, oraz ewentualnie imię i nazwisko pełnomocnika;
- c) zawód patentu;
- d) miejsce zamieszkania względnie adres firmy patentu, oraz ewentualnie adres pełnomocnika;
- e) zaznaczenie, że podanie dotyczy udzielenia patentu na wynalazek;
- f) nazwę wynalazku, nadającą się do publikacji (§ 6);
- g) oświadczenie, że przepisaną opłatą w wysokości 75 marek polskich wniesioną została do kasy skarbowej w i że odnośny kwit załączony jest do podania;
- h) wyszczególnienie załączników (opisy, rysunki, kwit kas skarbowej, pełnomocnictwo i t. d.);
- i) podpis patentu, względnie pełnomocnika.

Treść podania winna być ograniczona powyższymi danymi, wszelkie zaś zapytania, wyjaśnienia i t. d. winny być komunikowane oddzielnie, w osobnych pismach.

§ 3. Dane, co do osoby patentu, winny wykluczać wszelką wątpliwość, czy o patent stara się jedna czy kilka osób oraz, czy ma on być własnością firmy handlowej.

§ 4. Dane, co do adresu: patentu i pełnomocnika, zawierając wskazanie ulicy i numeru domu dla miast większych, dla innych: natomiast i t. d. wszelkich zagranicznych bliższe określenie położenia (kraj, województwo, powiat i t. p.).

§ 5. Pełnomocnictwa wydawane być winny na imię określonej osoby; poświadczenie podpisu na pełnomocnictwach w zasadzie nie jest wymagane i dopełnione być winno jedynie na specjalne żądanie Urzędu Patentowego.

§ 6. Nazwa wynalazku winna odpowiadać jego istocie i nadawać się do publikacji.

§ 7. W razie zgłoszenia podania przez pewną grupę osób, należy wskazać osobę, pod adresem której mają być wysyłane zawiadomienia Urzędu Patentowego. Jeżeli takiej wzmianki niema, Urząd Patentowy, zwracać się będzie do pierwszej z wymienionych w podaniu osób według wskazanego adresu.

§ 8. Jeżeli patent życzy sobie korzystać z praw pierwszeństwa, nabytych w innym kraju, lub też z praw zabezpieczeniowych artykułem 33 Dekretu o patentach na wynalazki, winien postawić w podaniu odnośny wniosek, poparty należyłymi dowodami.

§ 9. Wniosek o zachowanie zgłoszenia w tajemnicy winien być uwidoczniowany specjalnie przez podkreślenie go kolorem czerwonym.

§ 10. Patent, życzący sobie zabezpieczyć ochronę swego wynalazku na zasadzie Dekretu o ochronie wzorów rysunkowych i modeli, na wypadek, gdyby Urząd Patentowy odmówił udzielenia patentu na ten wynalazek, winien złożyć w tym celu oddzielne podanie, według przepisów, przewidzianych dla zgłaszania podań na wzory rysunkowe i modele. Podanie, to, ze względu na zabezpieczenie prawa pierwszeństwa, zaleca się składać równocześnie z podaniem o patent.

II. KWITY KAS SKARBOWYCH.

§ 11. Na każdą wpłaconą sumę, związaną ze złożeniem poszczególnego podania, winno być załączone do podania oddzielne pokwitowanie. Na pokwitowaniu winno być oprócz imienia, nazwiska i miejsca zamieszkania patentu, zaznaczone, na jaki cel odnośna suma została wpłacona.

§ 12. Opłaty wnoszone być winny na rachunek Urzędu Patentowego przy Ministerstwie Przemysłu i Handlu, w Warszawie do Kasy Głównej Zarządu Skar-

bowego na Okrąg m. st. Warszawy, na prowincji zaś do odpowiednich kas powiatowych.

III. OPISY.

§ 13. W opisie wskazać należy, do jakiego celu praktycznego ma służyć wynalazek.

§ 14. Opis rozpoczynać się winien od wskazania zadania, które wynalazek ma rozwiązać, poczem następować winien szczegółowy opis wynalazku, z pominięciem wszelkich wywodów, nie należących ściśle do opisu.

§ 15. Jeżeli wynalazek polega na połączeniu szczegółów znanych w jedną całość nową, to w opisie zaznaczyć należy, że ochrona obejmować ma jedynie nowy zespół tych szczegółów.

§ 16. Wymagane w art. 8 Dekretu o patentach na wynalazki: cechy charakterystyczne wynalazku: wyszczególnione być winny w „zastrzeżeniach patentowych” zgłoszonego patentu. Zastrzeżenia patentowe zawierać winny takie tylko cechy, które stanowią nowość pomysłu i określają istotę wynalazku. Poszczególne zastrzeżenia patentowe należy zaopatrzyć w numerację bieżącą.

§ 17. W zgłoszeniu o patent dodatkowy należy się powołać na patent główny i wskazać, jakie ulepszenia lub rozszerzenia poprzednio zgłoszonego wynalazku wprowadza nowe zgłoszenie.

§ 18. Opis winien być złożony w dwóch jednobrzmiących egzemplarzach; szczegóły, co do zewnętrznej formy opisów podane są w §§ 46—49 niniejszych przepisów.

§ 19. Wszelkie miary i wagi podawane być winny w systemie metrycznym, temperatury według Celsjusza.

§ 20. Pomieszczanie figur w tekście opisu jest niedopuszczalne.

IV. RYSUNKI.

§ 21. W rysunkach, dołączonych do opisu, ograniczyć się należy do przedstawienia tego tylko materiału, który jest niezbędny do wyjaśnienia samego wynalazku.

§ 22. Rysunki składać należy w dwóch identycznych egzemplarzach. Egzemplarz główny rysunku wykonany być winien na papierze białym, mocnym i gładkim (tak zwany papier kartonowy), egzemplarz zaś dodatkowy na kałce. Papier winien mieć rozmiary: 33 × 21 cm., w wyjątkowych wypadkach 33 × 42 cm., kalta zaś wysokość arkusza 33 cm. przy szerokości dowolnej. W razie potrzeby rysunki wykonane być mogą na kilku arkuszach.

§ 23. Rysunki winny być obwieszone ramą z prostych i czarnych linii, odległych na 2 cm. od brzegu papieru.

§ 24. Figury i napisy winny być wykonane liniami czarnymi, wyraźnymi i w konturach ostrej.

§ 25. Egzemplarz główny rysunku wykonany winien być w taki sposób, aby się nadawał do zamieszczenia fotograficznego. Kolorowanie jest niedopuszczalne. Przecięcia winny być uwidocznione przez zastosowanie kreskowania za pomocą czarnych linii pochylonych. Jeżeli dla uplastycznienia powierzchni krzywizny: potrzebne jest cieniowanie, to wykonane być ono musi również za pomocą kreskowania liniami czarnymi.

§ 26. Oddzielne figury winny być umieszczone w należytych odstępach jedna od drugiej.

§ 27. Figury winny mieć numerację bieżącą, przechodzącą przez wszystkie arkusze rysunkowe.

§ 28. Figury i napisy umieszczać należy na rysunku w ten sposób, ażeby dla czytającego dłuższy bok arkusza (33 cm.) znajdował się w położeniu pionowym.

§ 29. Objasnień zamieszczać na rysunkach nie należy. Wyjątek stanowią określenia krótkie, jak „przekrój przez A. B.” i t. p.

§ 30. Pojedyncze części figur oznaczać należy cyframi lub literami, o ile w opisie wynalazku okaże się dla lepszego zrozumienia rzeczy potrzebnym powołanie się na rysunek odnośnej części figury. Te same części winny być jednakoowo oznaczone na wszystkich figurach. Dla części różnych nie można używać tych samych znaków; chociażby nawet dane figury znajdowały się na arkuszach różnych. W podaniach o patenty dodatkowe zaleca się dla części figur, znajdujących się już w patencie głównym, zachować użyte tamże znaki.

§ 31. Dla oznaczenia części zaleca się używać cyfr arabskich lub małych liter alfabetu łacińskiego (a, b, c); wykonanych pismem prostym i czytelnym. Do oznaczenia przekrojów służyć mogą wielkie litery alfabetu łacińskiego lub cyfry rzymskie. Kąty oznaczać można za pomocą małych liter alfabetu greckiego.

§ 32. Dodawanie kresek, gwiazdek, krzyżyków lub cyfr do znaków należy unikać. Gdy zaś na jednej i tej samej figurze przedstawiona jest pewna część w położeniach rozmaitych, należy dla tej części zachować jeden

i ten sam znak, a dla odróżnienia położeni rozmaitych do-
dać można do niego u góry z prawej strony kreski lub
cyfry.

§ 33. W dolnym rogu każdego arkusza rysunku, po stronie prawej, umieszczone być winno, poza rangą imię i nazwisko patentu. Oprócz tego na każdym arkuszu zewnątrz ramy należy wskazać ilość wszystkich arkuszy i numer porządkowy danego arkusza.

§ 34. Rysunków głównych nie należy składać ani związać, aby zachowały formę gładką.

V. MODELE I PRÓBKTY.

§ 35. Modele i próbki, przeznaczone do użycia w wynalazku, składać się w jednym egzemplarzu. Modele wykonane być mogą czysto i w sposób trwały; ich długość, szerokość i wysokość nie powinna przekraczać 50 cm. Składanie próbek obowiązujące jest przy takich podaniach, które dotyczą nowych przetworów chemicznych. Wyjątek stanowią materiały wybuchowe, łatwo zapalne i ulegające szybkiemu zepsuciu, które składane być mogą jedynie na specjalne żądanie Urzędu Patentowego.

§ 36. Jeżeli przedmiotem zgłoszenia o patent jest metoda chemiczna o rozległym zastosowaniu i według metody tej wytwarzane być mogą całe grupy związków chemicznych, to złożyć należy próbki produktów, typowych dla każdej grupy. Jeżeli wszakże przedmiotem patentu ma być specyficzna metoda, prowadząca do wytworzenia pewnych poszczególnych wymienionych produktów chemicznych, to należy przedstawić próbki każdego z tych produktów osobno.

§ 37. Próbki i modele, ulegające łatwo uszkodzeniu, składać należy w mocnym opakowaniu ochronnym. Przedmioty rozmiarów bardzo małych przymocowane być winny do kawałków tektury.

§ 38. Na próbkach substancji trujących, żrących, wybuchowych lub łatwo zapalnych należy umieszczać zarówno na opakowaniu, jak, o ile możności, i na samych przedmiotach, odpowiednie ostrzeżenie, uprzedzające o niebezpieczeństwie.

§ 39. Próbki produktów chemicznych składać należy w naczyniach szklanych, wymiarów nie przekraczających: dla średnicy 3 cm. i wysokości ogólnej 8 cm. Naczynia te winny być zamknięte przez odpowiednio trwałe opieczutowanie i zaopatrzone w kartkę, przymocowaną w sposób trwały, z wypisaną treścią zawartości naczynia.

§ 40. Próbki zabarwienia wytworów przemysłu włókienniczego umocowane być winny w sposób możliwie płaski na papierze twardym, o wymiarach 33 × 21 cm. i zaopatrzone w napisy, odpowiadające treści opisu wynalazku.

Do próbek zabarwienia materiałów dołączyć należy szczegółowy opis procesu farbowania; z uwzględnieniem danych o zawartości barwnika w kąpeli, o użytych ewentualnie zaprawach, o temperaturze i t. p.

§ 41. Przy składaniu próbek i modeli oświadczyć należy, czy w razie, gdy okazały się niepotrzebnymi, zwrócone być winny patentowi, lub też uleż mogą zniszczeniu.

§ 42. Jeżeli próbki lub modele posiadają wartość wyjątkową, należy o tem wspomnieć w podaniu. Jeżeli zaś przy rozpakowaniu uleż mogą łatwo uszkodzeniu, lub też są specjalnie cenne na działanie światła, wilgoci lub t. p., winny być złożone w oddzielnym opakowaniu, zaopatrzone napisem wyraźnym: „Nie otwierać”.

§ 43. Za całość próbek i modeli Urząd Patentowy, w odpowiedzialności nie ponosi.

VII. Różne.

§ 44. Wszystkie załączniki, nie wyłączając próbek i modeli, winny być zaopatrzone w napisy, stwierdzające przynależność ich do danego podania.

§ 45. Załączniki, przeznaczone dla doręczenia osobom trzecim, winny być złożone w odpowiedniej ilości egzemplarzy.

§ 46. Wszelkie pisma, składane w Urzędzie Patentowym, pisane być winny na papierze białym, twarde i nieprzeświecającym; do podań, wniosków i opisów używać należy arkuszy o wymiarach 33 × 21 cm.

§ 47. Wszelkie pisma winny być czytelne, pisanie po jednej tylko stronie papieru z odpowiednimi odstępami pomiędzy wierszami (pismo maszynowe: na 2 ząbki); i posiadać margines: z lewej strony: u góry szerokość 4 cm.

§ 48. Pisma, obejmujące większą ilość stron,

